Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. E. Bolocan)
Dosarul nr. 3r-224/25 (2-25025127-02-3r-22042025)

D E C I Z I E

08 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de „Vicoliv Grup" SRL împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ înaintată de „Vicoliv Grup" SRL către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor", terț „Rutador" SRL, cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 25 februarie 2025 „Vicoliv Grup" SRL s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, prin care a solicitat anularea deciziei nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 emise de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor" din 19 decembrie 2024 privind rezultatul evaluării licitației publice nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)", anularea Deciziei nr.03D-97-25 emise de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor din 31 ianuarie 2025, emisă la examinarea contestației „Vicoliv Grup" SRL nr.03-24 din 31 decembrie 2024, înaintată pe marginea rezultatelor evaluării procedurii de achiziție publică nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație capitală a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)", obligarea autorității contractante – ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor" în vederea emiterii unui act administrativ individual privind declararea ca câștigător al licitației publice nr.MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a

drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)” operatorul economic „Vicoliv Grup” SRL .

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul „Vicoliv Grup” SRL a solicitat suspendarea executării deciziei nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024 emise de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” privind rezultatul evaluării licitației publice nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)” până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești.

În motivarea cererii de suspendare a indicat că, continuarea executării acestui act administrativ ar putea produce consecințe grave și ireparabile atât asupra interesului său procesual, cât și asupra interesului public legat de utilizarea fondurilor bugetare.

Menționează reclamantul că, potrivit informațiilor prezentate în cauză, oferta financiară a „Vicoliv Grup” SRL a fost cu 18.721.139,08 lei mai mică (inclusiv TVA) decât cea depusă de ofertantul desemnat câștigător, „Rutador” SRL. Astfel, menținerea deciziei contestate și atribuirea contractului către un operator economic care a prezentat o ofertă semnificativ mai scumpă implică un risc real de prejudiciere a bugetului public, contrar principiului eficienței cheltuirii banului public prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice. Or, existența unei alternative conforme și mai avantajoase financiar impune autorității obligația de a suspenda orice măsură de executare până la clarificarea legalității deciziei administrative.

Mai indică că, unul dintre cele mai importante temeiuri care justifică suspendarea executării unui act administrativ constă în prevenirea unei situații de fapt iremediabile sau dificil de remediat, care ar putea surveni în ipoteza în care acțiunea în contencios administrativ este admisă pe fond, însă actul administrativ contestat a fost deja executat în integralitate.

În speță, acest risc este evident și iminent. Actul administrativ contestat – decizia prin care oferta „Vicoliv Grup” SRL a fost respinsă și atribuirea contractului a fost direcționată către un alt operator – produce efecte juridice directe și rapide în cadrul unei proceduri de achiziție publică. Odată încheiat contractul de achiziții cu ofertantul desemnat câștigător și demarate lucrările, revocarea ulterioară a deciziei nu ar mai permite în mod efectiv restabilirea drepturilor reclamantului, deoarece atribuirea contractului presupune consumarea bugetului alocat; începerea lucrărilor implică efecte materiale și financiare ireversibile; este imposibilă atribuirea ulterioară a aceluiași contract către reclamant, întrucât obiectul achiziției (lucrările de reparație) ar fi deja parțial sau total executat de alt operator.

Evidențiază reclamantul că, în aceste condiții, chiar și în situația în care

instanța va admite acțiunea pe fond și va constata caracterul ilegal al deciziei de descalificare, măsurile reparatorii devin pur teoretice. Reclamantul nu va mai putea beneficia de atribuirea contractului, nu va mai putea executa lucrările pentru care a concurat și nici nu va avea acces efectiv la avantajul licitației, în ciuda existenței unei oferte conforme și substanțial mai avantajoase financiar pentru stat.

Această situație ar echivala, în mod practic, cu golirea de conținut a dreptului de acces la justiție în materie de achiziții publice, consacrat de art. 20 și 209 Cod administrativ, precum și cu o subminare a efectului util al hotărârii judecătorești. Contenciosul administrativ are ca scop nu doar constatarea unei eventuale ilegalități, ci și restabilirea efectivă a legalității și a drepturilor încălcate. Or, această finalitate nu poate fi atinsă dacă între timp procedura administrativă a fost epuizată și contractul executat.

Mai mult, în speță există o presiune procedurală și economică specifică achizițiilor publice, termenele sunt scurte, bugetele sunt angajate rapid, iar autoritatea contractantă are interesul de a începe lucrările în cel mai scurt timp. Aceste circumstanțe justifică suplimentar măsura suspendării, pentru a evita o precipitare administrativă de natură să compromită definitiv dreptul reclamantului.

Deasemenea, există o legătură directă între caracterul iremediabil al situației și protejarea interesului public, în condițiile în care atribuirea contractului către un ofertant cu o ofertă mai scumpă presupune cheltuirea unor fonduri publice într-un mod suboptimal.

Astfel, suspendarea executării actului administrativ contestat are dublă funcție: protejează drepturile procesuale ale reclamantului și apără resursele bugetare ale statului de o utilizare potențial păguboasă, în eventualitatea admiterii acțiunii.

Subliniază reclamantul că, în prezenta cauză, „Vicoliv Grup” SRL a prezentat o documentație completă și bine susținută privind îndeplinirea cerinței de calificare referitoare la experiența similară solicitată de autoritatea contractantă prin documentația de atribuire. Mai exact, a fost depus un portofoliu de 11 contracte de antrepriză, încheiate cu instituții publice centrale și locale, care au ca obiect lucrări de reparații rutiere similare cu cele licitate – inclusiv lucrări de întreținere și modernizare a trotuarelor, reabilitarea carosabilului și amenajarea drumurilor publice.

Astfel, potrivit actelor prezentate, valoarea cumulată lucrărilor efectuate se ridică la 144.481.066 lei, depășind cu mult pragul minim de 75% din valoarea contractului licitat, impus de art. 40 din Documentația standard.

Mai mult decât atât, printre contractele invocate se regăsește și contractul de antrepriză nr. 07/02-02/366 din 26 octombrie 2023, încheiat chiar cu ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” – autoritatea contractantă din prezenta procedură. În cadrul acestuia, „Vicoliv Grup” SRL a executat lucrări de

îmbrăcăminte rutieră pe drumul G73 G72 – Brănești – Complexul istoric-cultural „Orheiul Vechi”, în valoare de 15.001.536 lei, lucrări finalizate în perioada de referință și confirmate atât tehnic, cât și financiar. Această împrejurare este deosebit de relevantă și dă acțiunii o substanță procesuală reală, întrucât confirmă că autoritatea contractantă cunoștea capacitatea tehnică a reclamantului, inclusiv din relații contractuale directe și recente, dar a ignorat nejustificat această experiență în procesul de evaluare.

Reclamantul aduce, totodată, critici la motivarea deciziei emise de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, arătând că aceasta se sprijină pe raționamente formale (ex: utilizarea expresiei „circa” în prezentarea valorii contractelor), fără ca acest aspect să afecteze caracterul probant al documentelor. Deasemenea, reclamantul semnalează lipsa unei analize reale din partea Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, care s-a limitat la reiterarea poziției ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, fără să verifice în fond veridicitatea actelor prezentate în contestație.

Reclamantul susține că autoritatea contractantă a acționat cu lipsă de imparțialitate, aplicând neuniform criteriile de calificare și favorizând operatorul economic declarat câștigător, în ciuda unei oferte clar dezavantajoase din punct de vedere financiar. În acest context, menținerea deciziei contestate ar perpetua o stare de dezechilibru în procedură și ar putea afecta în mod definitiv integritatea procesului de achiziție.

Mai invocă că, în lipsa suspendării, există o iminență clară ca autoritatea contractantă să încheie contractul de achiziții publice și să demareze lucrările, ceea ce ar face ca obiectul litigiului să fie în mod practic compromis. Întrucât astfel de contracte generează efecte juridice și economice rapide, doar suspendarea poate asigura eficiența și utilitatea unei eventuale soluții favorabile pronunțate de instanță.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025, s-a respins cererea înaintată de către reprezentantul „Vicoliv Grup” SRL, Starîș Valeriu, privind suspendarea executării Deciziei nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024 emise de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” privind rezultatul evaluării licitației publice nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)” până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, în cauza de contencios administrativ la acțiunea în contencios administrativ înaintată de „Vicoliv Grup” SRL împotriva Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, „Administrația de Stat a Drumurilor” ÎS, persoană terță „Rutador” SRL privind anularea actelor administrative și alte pretenții conexe.

Solicitarea recurentului:

La 11 aprilie 2025 „Vicoliv Grup” SRL a declarat cerere de recurs împotriva acesteia, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025, cu admiterea cererii.

La 22 aprilie 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat aceleași argumente care au fost indicate în cererea din 25 februarie 2025 cu privire la suspendarea actului administrativ, precum și a expus motive cu privire la fondul cauzei, invocând suplimentar că în opinia recurentului SRL „Vicoliv Grup”, decizia adoptată prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 28 martie 2025, dosarul nr.3-568/2025, este vădit neîntemeiată, din toate sensurile, sub aspectul de fapt şi de drept şi urmează a fi anulată, cu dispunerea unei noi încheieri, potrivit căreia, să fie admisă cererea.

Menționează recurentul că, instanţa de fond, la adoptarea deciziei prin care a respins cererea, în partea ce ţine de suspendarea actului administrativ contestat, s-a bazat pe unicul argument, precum că recurentul SRL „Vicoliv Grup” nu ar fi dovedit prin probe pertinente şi concludente existenţa circumstanţelor obiective care ar demonstra pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil prin executarea în continuare a actului administrativ contestat.

Consideră că, acest argument este iraţional şi neîntemeiat, or, din probele prezentate, constituite din contracte de antrepriză privind executarea lucrărilor similare, procese-verbale de recepţie a lucrărilor executate, facturi fiscale, şi alte documente, este cert că autoritatea contractantă, prin decizia sa din 19 decembrie 2024 a atribuit contractul operatorului economic cu oferta mai puţin avantajoasă pentru stat în comparaţie cu oferta recurentului şi, de asemenea, este cert faptul că, odată cu punerea în aplicare a deciziei respective, urmează a fi semnat un contract de antrepriză între autoritatea contractantă şi operatorul economic, cu ulterioara demarare a lucrărilor.

Susține că, achiziţionarea lucrărilor la preţul exagerat, care este disproporţional de mare în raport cu preţul oferit de către SRL „Vicoliv Grup” pentru aceleaşi lucrări, diferenţa depăşind suma de 15.000.000 lei, fără TVA şi achitarea banilor respectivi unei firme private din bugetul public, nu ar fi nimic deosebit şi reprezintă o normalitate.

Opinează că, statul ar putea investi această sumă la soluţionarea altor probleme stringente, inclusiv de ordin social. Deasemenea, recurentul SRL „Vicoliv Grup” consideră inexplicabilă opinia instanţei de fond privind examinarea revendicării cu referire la suspendarea actului administrativ contestat împreună cu materialele dosarului administrativ, în conformitate cu prevederile art.221 din Codul administrativ, iar în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, vor deveni

aplicabile prevederile art.228 alin.(1) din Codul administrativ.

Relevă că, în cazul în care executarea actului administrativ contestat nu se va suspenda, autoritatea contractantă şi operatorul economic urmează să semneze contractul de antrepriză privind executarea lucrărilor la condiţiile operatorului economic, cu ulterioara demarare a lucrărilor Ccnform graficului de execuţie a lucrărilor al operatorului economic declarat câştigător (SRL „Rutador"), lucrările urmează a fi demarate începând cu luna februarie 2025. Respectiv, chiar dacă cauza eventual se va soluţiona într-o singură şedinţă judiciară, care este numită pentru data de 5 iunie 2025 şi dacă eventual aceasta nu va fi atacată, către data de 6 iulie 2025, gradul de realizare a lucrărilor de către „Rutador" SRL ar trebui să fie de aproximativ 33%, ceea ce la modul practic, face imposibilă repararea ulterioară a prejudiciului, care poate fi cauzat bugetului public urmare a neaplicării din partea instanţei judecătoreşti a măsurii de asigurare solicitată de recurent prin cererea depusă în contencios administrativ.

După cum se observă, logica argumentului citat contravine cerinţelor procesului de achiziţie publică, stabilit în Legea nr. 131/2015 privind achiziţiile publice, care presupune utilizarea eficientă a banilor publici, transparenţă, concurenţă şi combaterea practicilor dubioase şi anticoncurenţionale.

Este important de menţionat că de modul în care se efectuează achiziţiile depinde eficienţa şi eficacitatea utilizării banilor publici care, în consecinţă, are legătură directă cu calitatea vieţii cotidiene a oamenilor, iar aceasta, la rândul său, este dependentă de utilizarea transparentă a fondurilor publice.

Precizează că, probele ce confirmă ilegalitatea Deciziei ÎS Administraţia de Stat a Drumurilor nr.ocds-b3wdpl-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024 privind rezultatul evaluării licitaţiei publice nr.MD-1729157939607 privind achiziţia „Lucrări de reparaţie a drumului R26 Bender - Căuşeni - Cimişlia, km 23,821 - km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 - km 31,20)" şi a Deciziei Agenţiei Naţionale pentru Soluţionarea Contestaţiilor nr.03D-97-25 din 31 ianuarie 2025, emisă la examinarea contestaţiei SRL „Vicoliv Grup" nr.03-24 din 31.12.2024 sunt prezente la materialele cauzei în conştiincios administrativ, la cererea intimatului SRL „Vicoliv Grup".

La 20 iunie 2025 intimatul Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor a depus referință asupra cererii de recurs declarate de „Vicoliv Grup" SRL , solicitând respingerea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești

împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă cu certitudine că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025 a fost atacată de recurentul „Vicoliv Grup” SRL la 11 aprilie 2025, din care considerent, Colegiul consideră că recursul declarat de „Vicoliv Grup” SRL este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, la 17 octombrie 2024 ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a publicat, pe platforma de achiziții publice www.mtender.gov.md, anunțul de participare nr. MD-1729157939607 privind inițierea procedurii de achiziție publică având ca obiect „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)”.

Prin decizia ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024, autoritatea contractantă a respins oferta „Vicoliv Grup” SRL pe motivul neîndeplinirii cerinței privind experiența similară, reținând că nu ar fi fost prezentate dovezi suficiente în perioada de referință 22 noiembrie 2023 – 22 noiembrie 2024, în sensul pct. 16 subpct. 8 din Anunțul de participare și art. 40 din Documentația standard (OMF nr. 69/2021). Astfel, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” ÎS a desemnat câștigătoare oferta „Rutador” SRL.

În consecință, „Vicoliv Grup” SRL a depus contestație la Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, înregistrată la data de 31 decembrie 2024. Iar, prin Decizia nr. 03D-97-25 din 31 ianuarie 2025, Agenția Națională pentru

Soluționarea Contestațiilor a respins contestația ca neîntemeiată, reținând că autoritatea contractantă ar fi aplicat în mod corect criteriile de evaluare, iar documentele prezentate nu ar fi suficient de concludente pentru a confirma experiența similară.

În dezacord cu actele administrative emise, la 25 februarie 2025 „Vicoliv Grup" SRL s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor", terț „Rutador" SRL solicitând anularea Deciziei nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 emise de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor" din 19 decembrie 2024 privind rezultatul evaluării licitației publice nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)", anularea Deciziei nr.03D-97-25 emise de către Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor din 31 ianuarie 2025, emisă la examinarea contestației „Vicoliv Grup" SRL nr.03-24 din 31 decembrie 2024, înaintată pe marginea rezultatelor evaluării procedurii de achiziție publică nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație capitală a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)", obligarea autorității contractante – ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor" în vederea emiterii unui act administrativ individual privind declararea ca câștigător al licitației publice nr.MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km 46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)" operatorul economic „Vicoliv Grup" SRL.

Odată cu depunerea acțiunii, reclamantul „Vicoliv Grup" SRL a solicitat și suspendarea executării Deciziei nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024 emise de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor" privind rezultatul evaluării licitației publice nr. MD-1729157939607 privind achiziția „Lucrări de reparație a drumului R26 Bender – Căușeni – Cimișlia, km 23,821 – km46,308 (Sectorul 1: km 23,821 – km 31,20)" până la intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești.

Prima instanță prin încheierea din 28 martie 2025, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de „Vicoliv Grup" SRL .

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 11 aprilie 2025, „Vicoliv Grup" SRL a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă

autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 Cod administrativ, (1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, „Vicoliv Grup” SRL a invocat potrivit cererii de suspendare raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, faptul cu referire la propunerea de către reclamant al unei oferte mai avantajoase decât „Rutador” SRL, ceea ce implică prejudicierea bugetului public național, cu toate acestea, alegațiile respective nu pot fi reținute drept fondate de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, fiind prematură o expunere în această privință la etapa examinării chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ.

Astfel, la caz, reclamantul „Vicoliv Grup” SRL nu a prezentat careva probe,

ce ar oferi suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate a actului contestat.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea deciziei ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea deciziei ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat în cauză din acest motiv, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Avînd în vedere că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării actului contestat și anume: deciziei ÎS „Administrației de Stat a Drumurilor” nr. ocds-b3wdp1-MD-1729157939607 din 19 decembrie 2024, s-a indicat că documentele prezentate nu ar fi suficient de concludente pentru a confirma experiența similară.

Completul specializat în acest sens urmează să accentueze că, motivele invocate de „Vicoliv Grup” SRL nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art.172 alin. (2) din Codul administrativ.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Astfel, Completul apreciază ca fiind fondate concluziile primei instanțe la acest aspect, precum că diferența financiară dintre ofertele participante la licitație nu este, prin ea însăși, de natură să confirme existența unui prejudiciu ireparabil al reclamantului, iar reclamantul nu a dovedit că atribuirea contractului ar fi iminentă ori că execuția acestuia ar fi deja declanșată, iar eventualele pierderi suferite ar fi imposibil de reparat prin mijloace legale ulterioare.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Or, acest element nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

În acest sens, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va

fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de „Vicoliv Grup” SRL .

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei